

॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ समत्स्योच्युतइतिसंबंधः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ मत्स्यस्पर्शगंधजं चिदाभाससंपर्कजं सुखं स्यात्स्तीक्ष्णतिस्यमनोः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥
 ॥ २८ ॥ संप्रक्षालनं एकीभावेन शुक्तिरजतस्येव प्रपंचमलस्य दूरीकरणं ॥ २९ ॥ त्रसानां जंगमानां द्वांगंचलनशीलं वक्ष्यादि नैगतिपाषाणादि कालः अंतः ॥ ३० ॥ वटवेष्टनेऽस्य रूपं सप्तर्षिभिः

अथ मत्स्योमनुं दृष्ट्वा पुनरेवाभ्यभाषत ॥ भगवन्साधु मेऽद्यान्यत्स्थानं संप्रतिपादय ॥ १४ ॥ उत्पृत्यालिंजरात्तस्मात्ततः स भगवान्मनुः ॥ तं मत्स्यमनयद्वापीं मह
 तीं समनुस्तदा ॥ १५ ॥ तत्र तं प्राक्षिप च्वापि मनुः परपुरं जय ॥ अथावर्धत मत्स्यः स पुनर्वर्षणान् बहून् ॥ १६ ॥ द्वियोजनाय तावापीं विस्तृता चापियोजनं ॥ त
 स्यानां सौसमभवन्मत्स्यो राजीवलोचन ॥ १७ ॥ विचेष्टितुं च कौतेय मत्स्यो वाप्यां विशापते ॥ मनुं मत्स्यस्ततो दृष्ट्वा पुनरेवाभ्यभाषत ॥ १८ ॥ नय मां भगवन्सा
 धोऽसमुद्रमहिषीं प्रियां ॥ गंगां तत्र निवत्स्यामि यथावा तात मन्यसे ॥ १९ ॥ निदेशे हि मया तुभ्यं स्यात्तव्यमनसूयता ॥ वृद्धिर्हि परमा प्राप्ता त्वत्कृते हि मयानघ ॥ २० ॥
 एवमुक्त्वा मनुं मत्स्यमनयद्गगवान्वाशी ॥ नदीं गंगां तत्र चैनं स्वयं प्राक्षिप दव्युतः ॥ २१ ॥ स तत्र वटधे मत्स्यः किंचित्कालमरिंदम ॥ ततः पुनर्मनुं दृष्ट्वा मत्स्यो वच
 नमब्रवीत् ॥ २२ ॥ गंगायां हि न शक्नोमि बृहत्वाच्चेष्टितुं प्रभो ॥ समुद्रं नय मामाशु प्रसीद भगवन्नि ॥ २३ ॥ उद्धृत्य गंगां सलिलात्ततो मत्स्यं मनुः स्वयं ॥ समुद्र
 मनयत्यार्थं तत्र चैनमवास्तुजत् ॥ २४ ॥ सुमहानपि मत्स्यस्तु समनो नय तस्तदा ॥ आसीद्यथेष्ट हार्यश्च स्पर्शगंधसुखस्य वै ॥ २५ ॥ यदा समुद्रे प्रक्षिप्तः समत्स्यो
 मनुना तदा ॥ तत एनमिदं वाक्यं स्मयमान इवाब्रवीत् ॥ २६ ॥ भगवन् हि कृतारक्षार्क्षत्वा सखा त्वया सर्वा विशेषतः ॥ प्राप्तकालं तु यत्कार्यं त्वया तच्छ्रयतां मम ॥ २७ ॥ अ
 चिराद्भगवन्भौममिदं स्यात्वरजंगमं ॥ सर्वमेव महाभाग प्रलयं वै गमिष्यति ॥ २८ ॥ संप्रक्षालनकाले यं लोकानां समुपस्थितः ॥ तस्मात्त्वा बोधयाम्यद्यत्ते हित
 मनुत्तमं ॥ २९ ॥ त्रसानां स्थावरणां च यच्चैंगं यच्च नैंगति ॥ तस्य सर्वस्य संप्राप्तः कालः परमदारुणः ॥ ३० ॥ नौश्च कारयितव्या तद्दढायुक्तवटारका ॥ तत्र सप्तर्षि
 भिः सार्धमारुह्य मामहामुने ॥ ३१ ॥ बीजानि चैव सर्वाणि यथोक्तानि द्विजैः पुरा ॥ तस्यामारोहयेर्नो विमुसंगुप्तानि भागशः ॥ ३२ ॥ नौस्थश्च मां प्रतीक्षेथास्ततो
 मुनिजनप्रिय ॥ आगमिष्याम्यहं शृंगी विज्ञेयस्तेन तापस ॥ ३३ ॥

प्राणैर्द्विजैः ॥ ३१ ॥ बीजानि कर्माणि सुसंगुप्तानि दर्शनायोग्यानि अदृष्टानीत्यर्थः ॥ ३२ ॥ मां अंतरात्मानं प्रतीक्षेथाः प्रतीपं जडादृतादिप्रातिकूल्येन ईक्षेथाः आलोचय आगमिष्यामि आविर्भविष्यामि शं
 गो शृणोति हि नस्ति जीवोपाधीन् बाधते इति शृंगं मूर्तिस्तद्वान् कथापक्षे सुगममेव ॥ ३३ ॥